

N:o 24.

Ank. till Riksd. kansli den 3 maj 1895, kl. 1 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut rörande bevillningsutskottets betänkande n:o 17 i anledning af väckt motion om lastpenningarnas afskaffande.

Enligt bevillningsutskottet tillhandakomna protokollsutdrag hafva Riksdagens kamrar vid behandlingen af ofvannämnda betänkande stannat i delvis olika beslut.

Utskottet hade i betänkandet hemställt:

1:o) att Riksdagen ville besluta att på det sätt bifalla ifrågavarande motion, att den sjöfarten under namn af lastpenningar åliggande afgift måtte under loppet af 10 år afskrifvas sålunda, att densamma måtte från och med början af år 1896 utgå med allenast 9 öre för ton;

från och med början af hvarje derpå följande år till och med år 1904 med ett öre mindre per ton än det närmast föregående året; och

från och med början af år 1905 alldeles upphöra; samt

2:o) att Riksdagen ville besluta följande ändrade lydelse af § 4 i tulltaxeunderrättelserna, att gälla för år 1896:

•Lastpenningar till Kongl. Maj:t och kronan utgöras till lika belopp af svenska som af främmande fartyg med 9 öre för hvarje ton, beräknad efter inkommande och utgående; dock, om ett fartyg under loppet af ett kalenderår gör flera resor mellan Sverige och utrikes ort, erläggas dessa umgälder för utgåendet allenast första resan och vid förnyadt inkommande endast när fartyget innehar last samt större eller mindre del deraf lossar, och må härvid jemväl såsom barlastadt anses fartyg, då dess last uppgår till mindre än en tiondedel af fartygets afgiftspligtiga dräktighet; skolande vid beräkning häraf en ton anses motsvara för varor, som i fartygets skepps-

handlingar äro upptagna i volym, 2,83 kubikmeter och för varor, som äro upptagna i vikt, 1,360 kilogram.

Då lossning och lastning på flera ställen egt rum, erläggas lastpenningar endast å första lossnings- eller lastningsstället, derom bevis på märkrullan eller passet meddelas.

Från lastpenningars erläggande befrias:

fartyg med eller utan destination till svensk hamn, som inkommer och åter utgår i barlast;

fartyg, som, under resa utrikes orter emellan, anlöper svensk hamn och der endast aflemnar *eller emottager* resande jemte deras effekter eller ock endast aflastar gods i annat fartyg för export;

fartyg, som af tvingande orsaker eller till inhemtande af ordres för vidare resa anlöper svensk hamn och der icke verkställer lossning och icke heller företager annan lastning än af förnödenheter för besättning, medförde resande och fartyg;

fartyg, som i följd af liden sjöskada, hvarom sjöförklaring afgifves, anlöper svensk hamn och der lossar sin last samt efter verkställd reparation densamma åter intager och utför;

fartyg, som af nyss omförmälda anledning lossar sin last och densamma till större eller mindre del försäljer, då sådan försäljning inskränkes till hvad för bestridande af reparationskostnaderna bevisligen erfordrats; samt

fartyg, som, under resa mellan utrikes orter, i svensk hamn lossar eller lastar varor till högst fjerdedelen af fartygets lastdräktighet, för beräknande hvaraf fartygets skeppshandlingar skola tjena till grund.

I alla dessa fall skall dock fartygets skeppare ställa sig till efterrättelse de i tullstadgan gifna föreskrifter om anmälan hos närmaste tullbetjent äfvensom om märkrullans aflemnande samt i tillämpliga delar jemväl iakttaga hvad i nämnda stadga finnes anbefaldt rörande uttagande af tullpass.»

I afgifven reservation hade herr Cavalli m. fl. yrkat,

att Riksdagen, med afslag å den väckta motionen om lastpenningarnes afskaffande, måtte besluta, att de angående denna afgift gällande, i § 4 af tulltaxeunderrättelserna intagna bestämmelser skola erhålla följande förändrade lydelse:

»Lastpenningar till Kongl. Maj:t och kronan utgöras till lika belopp af svenska som af främmande fartyg med 10 öre för hvarje ton, beräknad efter gällande måtbref, samt betalas hvarje gång både vid inkommande och utgående; dock, om ett fartyg under loppet af ett kalenderår gör flera resor mellan Sverige och utrikes ort, erläggas dessa umgälder för utgåendet allenast

första resan och vid förnyadt inkommande endast när fartyget innehar last samt större eller mindre del deraf lossar, och må härvid jemväl såsom barlastadt anses fartyg, *då dess last uppgår till mindre än en tiondedel af fartygets afgiftspligtiga dräktighet; skolande vid beräkning häraf en ton anses motsvara för varor, som i fartygets skeppshandlingar äro upptagna i volym, 2,83 kubikmeter och för varor, som äro upptagna i vikt, 1,360 kilogram.*

Då lossning och lastning på flera ställen egt rum, erläggas lastpenningar endast å första lossnings- eller lastningsstället, derom bevis på märkrullan eller passet meddelas.

Från lastpenningars erläggande befrias:

fartyg med eller utan destination till svensk hamn, som inkommer och åter utgår i barlast;

fartyg, som, under resa utrikes orter emellan, anlöper svensk hamn och der endast aflemnar *eller emottager* passagerare jemte deras effekter eller ock endast aflastar gods i annat fartyg för export;

fartyg, som af tvingande orsaker eller till inhemtande af ordres för vidare resa anlöper svensk hamn och der icke verkställer lossning och icke heller företager annan lastning än af förnödenheter för besättning, medförde resande och fartyg;

fartyg, som i följd af liden sjöskada, hvarom sjöförklaring afgifves, anlöper svensk hamn och der lossar sin last samt efter verkställd reparation densamma åter intager och utför;

fartyg, som af nyss omförmälda anledning lossar sin last och densamma till större eller mindre del försäljer, då sådan försäljning inskränkes till hvad för bestridande af reparationskostnaderna bevisligen erfordrats; samt

fartyg, som, under resan mellan utrikes orter, i svensk hamn lossar eller lastar varor till högst fjerdedelen af fartygets lastdräktighet, för beräknande hvaraf fartygets skeppshandlingar skola tjena till grund.

I alla dessa fall skall dock fartygets skeppare ställa sig till efterrättelse de i tullstadgan gifna föreskrifter om anmälan hos närmaste tullbetjent äfvensom om märkrullans aflemnande samt i tillämpliga delar jemväl iakttaga hvad i nämnda stadga finnes anbefaldt rörande uttagande af tullpass.»

Utskottets ifrågavarande hemställan har bifallits af Andra Kammaren, hvaremot Första Kammaren, med afslag å denna hemställan, bifallit ofvan intagna reservation.

För frågans afgörande genom gemensam omröstning föreslår utskottet, med rättande af ett i dess ofvanstående förslag till lydelse af ifrågavarande författningsrum förekommande tryckfel, följande voteringsproposition:

»Den, som, i likhet med Första Kammaren, vill, att den väckta motionen om lastpenningarnas afskaffande afslås och att de angående denna afgift gällande, i § 4 af tulltaxeunderrättelserna intagna bestämmelser skola erhålla följande förändrade lydelse:

»Lastpenningar till Kongl. Maj:t och kronan utgöras till lika belopp af svenska som af främmande fartyg med 10 öre för hvarje ton, beräknad efter gällande måtbref, samt betalas hvarje gång både vid inkommande och utgående; dock, om ett fartyg under loppet af ett kalenderår gör flera resor mellan Sverige och utrikes ort, erläggas dessa umgälder för utgåendet allenast första resan och vid förnyadt inkommande endast när fartyget innehar last samt större eller mindre del deraf lossar, och må härvid jemväl såsom barlastadt anses fartyg, *då dess last uppgår till mindre än en tiondedel af fartygets afgiftspligtiga drägtighet; skolande vid beräkning häraf en ton anses motsvara för varor, som i fartygets skeppshandlingar äro upptagna i volym, 2,83 kubikmeter och för varor, som äro upptagna i vikt, 1,360 kilogram.*

Då lossning och lastning på flera ställen egt rum, erläggas lastpenningar endast å första lossnings- eller lastningsstället, derom bevis på märkrullan eller passet meddelas.

Från lastpenningars erläggande befrias:

fartyg med eller utan destination till svensk hamn, som inkommer och åter utgår i barlast;

fartyg, som, under resa utrikes orter emellan, anlöper svensk hamn och der endast aflemnar *eller emottager* passagerare jemte deras effekter eller ock endast aflastar gods i annat fartyg för export;

fartyg, som af tvingande orsaker eller till inhemtande af ordres för vidare resa anlöper svensk hamn och der icke verkställer lossning och icke heller företager annan lastning än af förnödenheter för besättning, medförde resande och fartyg;

fartyg, som i följd af liden sjöskada, hvarom sjöförklaring afgifves, anlöper svensk hamn och der lossar sin last samt efter verkställd reparation densamma åter intager och utför;

fartyg, som af nyss omförmälda anledning lossar sin last och densamma till större eller mindre del försäljer, då sådan försäljning inskränkes till hvad för bestridande af reparationskostnaderna bevisligen erfordrats; samt

fartyg, som, under resa mellan utrikes orter, i svensk hamn lossar eller lastar varor till högst fjerdedelen af fartygets lastdrägtighet, för beräknande hvaraf fartygets skeppshandlingar skola tjena till grund.

I alla dessa fall skall dock fartygets skeppare ställa sig till efterrättelse de i tullstadgan gifna föreskrifter om anmälan hos närmaste tullbetjent äfvensom om märkrullans aflemnande samt i tillämpliga delar jemväl iakttaga hvad i nämnda stadga finnes anbefaldt rörande uttagande af tullpass», röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej.

Vinner Nej, har Riksdagen, i likhet med Andra Kammaren, beslutit dels att på det sätt bifalla ifrågavarande motion, att den sjöfarten under namn af lastpenningar åliggande afgift under loppet af tio år afskrifves sålunda, att densamma skall från och med början af år 1896 utgå med allenast 9 öre för ton;

från och med början af hvarje derpå följande år till och med år 1904 med 1 öre mindre per ton än det närmast föregående året; och

från och med början af år 1905 alldeles upphöra;

dels ock att § 4 i tulltaxeunderrättelserna skall erhålla följande ändrade lydelse, att gälla för år 1896:

»Lastpenningar till Kongl. Maj:t och kronan utgöras till lika belopp af svenska som af främmande fartyg med 9 öre för hvarje ton, beräknad efter gällande mätbref, samt betalas hvare gång både vid inkommande och utgående; dock, om ett fartyg under loppet af ett kalenderår gör flera resor mellan Sverige och utrikes ort, erläggas dessa umgälder för utgåendet allenast första resan och vid förnyadt inkommande endast när fartyget innehar last samt större eller mindre del deraf lossar, och må härvid jemväl såsom barlastadt anses fartyg, då dess last uppgår till mindre än en tiondedel af fartygets afgiftspliktiga dräktighet; skolande vid beräkning häraf en ton anses motsvara för varor, som i fartygets skeppshandlingar äro upptagna i volym, 2,⁸³ kubikmeter och för varor, som äro upptagna i vikt, 1,360 kilogram.

Då lossning och lastning på flera ställen egt rum, erläggas lastpenningar endast å första lossnings- eller lastningsstället, derom bevis på märkrullan eller passet meddelas.

Från lastpenningars erläggande befrias:

fartyg med eller utan destination till svensk hamn, som inkommer och åter utgår i barlast;

- fartyg, som, under resa utrikes orter emellan, anlöper svensk hamn och der endast aflemnar *eller emottager* resande jemte deras effekter eller ock endast aflastar gods i annat fartyg för export;
- fartyg, som af tvingande orsaker eller till inhemtande af ordres för vidare resa anlöper svensk hamn och der icke verkställer lossning och icke heller företager annan lastning än af förnödenheter för besättning, medförde resande och fartyg;
- fartyg, som i följd af liden sjöskada, hvarom sjöförklaring afgifves, anlöper svensk hamn och der lossar sin last samt efter verkställd reparation densamma åter intager och utför;
- fartyg, som af nyss omförmälda anledning lossar sin last och densamma till större eller mindre del försäljer, då sådan försäljning inskränkes till hvad för bestridande af reparationskostnaderna bevisligen erfordrats; samt
- fartyg, som, under resa mellan utrikes orter, i svensk hamn lossar eller lastar varor till högst fjerdedelen af fartygets lastdräktighet, för beräknande hvaraf fartygets skeppshandlingar skola tjena till grund.

I alla dessa fall skall dock fartygets skeppare ställa sig till efterrättelse de i tullstadgan gifna föreskrifter om anmälan hos närmaste tullbetjent äfvensom om märkrullans aflemnande samt i tillämpliga delar jemväl iakttaga hvad i nämnda stadga finnes anbefaldt rörande uttagande af tullpass.»

Stockholm den 3 maj 1895.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.